

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fill.
Félévre . . . 2 „ 50 „ = 5 „ — „
Egész évre . 5 „ — „ = 10 „ — „

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohány-tözséjében, Groszmann J., Gubás F. és Heszl Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:

Városháztér 10. szám.

Szerkesztő otthon van minden nap délután 4—5 óráig.

KIADÓHIVATAL:

hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reklamációk küldendők:

Wesselényi és König

könyvnyomdája

Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Az ezredév megünneplése — Miskolczon.

Régóta készül már a magyar nemzet, hogy itt — a Kárpátok alján elfoglalt földön államalkotásának ezredéves emlékművét megülje. Mi volt a késedelem oka, azzal nem foglalkozunk. Midőn ily fontos nemzeti ügyről van szó, el kell hallgatnunk minden jogos szemrehányást s közös akarattal arra kell törekednünk, hogy ezen ritka évforduló az egész nemzetnek osztatlanul ünnepe legyen!

A képviselőház éppen most foglalkozik az 1896-ik évre halasztott millénium megünneplésének kérdésével; olvasóink tehát tudják a főváros hírlapjaiból, hogy az ország, az állam miként óhajtja megünnepleni az ezredéves évfordulót. Mi, e vidéki lap hasábjain csupán arra vagyunk hivatva, hogy arról szóljunk: vajjon mi módon járuljunk hozzá a fővárosban megejtendő ünnepségekhez és önállóan is, miként üljük mi meg itt Miskolczon a honalkotás örökre emlékeztető ünnepét?

A székes fővárosban tervezett ünnep eddig is mert részének egy pontja van, a melyben részt lehet, de részt is kell vennünk. Ez a pont az országos kiállítás, melynek hivatala megmutatni ugy a külföldieknek, mint önmagunknak is az ezredéves Magyarország mai helyzetét. Talán nem vagyunk elfoglaltak, ha azt hisszük, hogy az európai népek családjában kultúránk, iparunk, kereskedelmünk, mezőgazdaságunk sat. nyomnak valamit a mérlegben, s azt az időt, a mely az örökös harci zaj megszüntte óta nekünk magunk jóvoltára adatott, haszonra fordítottuk.

Illó, hogy ebben a kiállításban Miskolcz város és Borsodvármegye teljes erejével részt vegyen s éppen azért szükséges, hogy ez az ügy ugy a város, mint a megye zöldasztalára napirendre tűzessék. Intéző bizottságot egyik helyen sem szükséges alakítani, mert az ezzel járó teendőket — azt

hiszük — most is elfogja végezni a miskolczi kereskedelmi és iparkamara épügy, mint 1885-ben elvégezte. A város és megye törvényhatósága figyelmének csak arra kell kiterjeszkednie, a mit Xantus János, a muzeumi ethnographiai osztályának öre, a vármegyékre vonatkozólag javasolt, arra t. i. hogy a vármegyék pavillonokat építsenek. E pavillonokban helyet foglalhatnak a következő tárgyak: népies butorok, faedények, konyhafelszerelések, kéregből, fahajból készített tárgyak, házi eszközök, népies játékszerek, himzett-, varrottas ág- és asztalneműk, szőttek, női és férfi öltözetek, tűzszerszámok, ostorok, karikások, bocskorok, nyergek, hámok, kolompok, biciklák, cséplők, vessző-sás-szalmafónások, halászati eszközök, hangszerek, népies ékszerek, vadfogó csapdák, faragványok, fejszék, szalmakalapok, fa- és cserépedények, csutorák, husvéti tojások, sütemények, galambdúcok, kapuk, lakásberendezések stb.

Ilyen módon járulnánk hozzá az országos kiállítás sikeréhez.

A mi már most azt a kérdést illeti, hogy mi módon üljük mi meg miskolcziak önállóan az ezredéves honalkotási ünnepet: erre nézve sok terv merülhet fel most is, később is. Mi nem is akarunk ez alkalommal egészen kész tervvel előállni. Amde van néhány dolog, a mit már most szükségesnek tartunk érinteni; mert egyrésztől elsőrangú fontossággal bírnak, másrésztől pedig létrehozásuk tetemes költséget igényel.

Az ezredév jubileuma örömnep. Legyen meg nekünk az az örömnep, hogy akkor felszentelhesük az igazságügyi palotát és a közkórházat! A városi képviselőtestület tegyen meg minden lépést, hogy azok 1896-ra felépíttessenek.

Óhajtjuk, hogy 1896-ra a miskolcz-hámori, valamint a miskolcz-tapolczi vasut készen álljanak, s a honalapítás nagy

emlékműpén átadhatók legyenek a közforgalomnak.

Óhajtjuk, hogy a városháztéren már akkor ott álljon Szemere Bertalan hazánk jeles költőjének és egykori miniszterének, Borsodvármegye és Miskolcz városa büszkeségének emlékszóbra, melynek leleplezése az ünnep egyik részletét képezné.

Kívánjuk, hogy addig elkészüljön Miskolcz város teljes és tökéletes monographiája. Közel tíz év óta készül már lucza-szék módjára ez a munka, városunk története még mindig ott van az adatok és foliások poros levelei közt. De biztat bennünket az a hit, hogy Soltész Nagy Kálmán polgármester megteszi a szükséges lépéseket arra nézve, hogy ez a munka akkorra készen legyen.

Nem gondoljuk, hogy a most felemlített dolgokkal minden tervet kimerítettünk; mert hiszen a csatornázás és vízvezeték elkészítése is nagy örömiünkre szolgálna, de ezt remélni sem merjük. Az itt közölt tervek lehet változtatást tenni, vagy helyökbe mást, jobbat, megfelelőbbet állítani.

Célunk nem végleges terv indítványozása, hanem az, hogy az irányadó köröket figyelmeztessük, hogy a cselekvés tizenkét órája elérkezett. Ha városunk tekintélyéhez méltóan akarunk részt venni a nemzeti ünnepekben, akkor már most hozzá kell látnunk a munkához.

Felhívjuk e fontos ügyre városunk összes polgárságának figyelmét, első sorban pedig városunk előljáróságához intézzük szavunkat.

Épen a tőzsgyökeres magyar városok vannak leginkább kötelezve az ezredéves ünnepen kimutatni a magyar nemzet haladását.

E tőzsgyökeres magyar városok közt az elsők közül való városunk.

Azért — előre Miskolcz!

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Fővárosi levél.

Budapest, 1893. február 2.

Premiére.

A „Pezsgő”, vigjáték 3 felvonásban. Irta: Muray K.

Modern színműirodalmunk gyors fellendülését is általános dekadencia követte. Szellemóriásaink: Katona, Szigligeti, Czákó, sőt a sokat gáncsolt Csiky is, csak kidöltökkel mutatták meg, mik voltak ők tulajdonképen s mily megmérhetlen távolságban állanak hozzájuk az epigonok, kik ambíciójuk szeretlen hevétől elkapatva, ha röpihni akarnak, minduntalan visszaesnek a porba, mint Dedalus magzata, — hisz viaszból van szárnyuk. Sajnos, de való, hogy legujabb színműirodalmunk egyetlen egy abszolút becsü munkával sem dicsekedhetik, egyetlen egy oly művel sem, mely méltón kiállná a versenyt a modern világirodalom kitünő termékeivel, — áll ez különösen a vigjátékokról. Mi okozza ezt? Tán a produktív erők aránytalan csökkenése. Éppen nem. Egyik legfőbb oka a fin de siècle hetedik nagyhatalmassága: a sajtó, ez a szeszélyes, vágyaiban kielégíthetlen cocotte, mely mint egy modern Astarte, kegyetlen mohósággal nyeli el tehetségünk legjavát, mely ideges hévvel, lázas sietséggel végzi szolgálatában keserves és muló dicsőséggel járó robotmunkáját. S a rotációsok dohos levegője

idő előtt elhervasztja, ruinalja, s mint kifacsart ezitromot dobja félre. . .

Muray Károly vigjátékot irt. A kik ismerik Murayt, — s van-e, ki e nevet nem ismeri? — az ő csapongó, szeszélyes, jóízű humorát, melynek aranyos zománczával be tudja vonni tipikus alakjait, a perpatvarkodó házasségeket, az intrikus háziszörnyeteget, a zsörtölődő anyóást, az emivaló prűderiájú bakfis-lányt és a sületlenkedő kamasz Bandit; azok péntek este a lapok hasábjába temetett kedves alakjait látták megelevenedni a nemzeti színház deszkáin. A hamisítatlan jó kedv, a mely az egész darabot átlengeti, a sziporkázó ötletek, a mulatságos, bár kissé erőszakolt szituációk és a mesteri kézre valló, csattanós tableau folytonos derűtségben tartották a közönséget, mely enfiu mit is tehetett egyebet: nevetett és tapsolt.

S mégis, mégis, a mint előadás után a foyerben álldogáltam, a váltakozó tarka impressziók behatása folytán, melyek egy zürzavaros kaoszszá olvadtak bennem össze, anélkül, hogy belőle végeredménykép egy jelentékenyebb morális alaptanulság — habár egy nüance-a is — kidomborodott volna, önkénytelen azt kérdezem, s kérdezem magamtól most is, vajjon miért irt vigjátékot ez a Muray Károly, vagy ha már vigjátékot irt, miért nem irt vigjátékot? Minden, minden van e darabban: pajzán jókedv, gazdag, egészséges, habár nem épen distingvált humor,

többé-kevésbé szellemes apercek; csak az nincs, a mit három felvonáson át hasztalan kutatnak a kritikusok argusszemei is, nincs meg benne a vigjátéknak sine qua non-ja — mint fentebb kiemeltem — egy szemernyi morális igazság és tendencia, melyet nem lehet sem olesó és üres banalitásokkal, sem a konvencionális fraseologia legcsillogóbb szólamaival pótolni.

Ugy vagyunk a Muray darabjával, mint azzal a házzal, a melyet gazdája a homokra épített, pítőreszk módon felékesítve azt a külső architektura összes cyrádáival, tornyocskákkal, csucsvégekkel és szebbnél szebb zománczúvegekkel. Elmegyünk mellette, megbámuljuk. A laikusok égis magasztalják építőjének művészi izlését, s ki nem fogynak dicséretéből; míg a tapasztaltak praktikus szeme egy pillantással felfedezi a roskatag építménynek Achilles-sarkát. „Szép ház, szép ház, de nincs alapja!”

A darab meglehetősen szegényes meséjének elmondása alól felmentettek a napilapok, melyek többé-kevésbé hizelgő kritikával fogadták az újdonságot, azt azonban egyik sem titkolta el, hogy a „Virág-fakadás” és „Huszárszerlem” genialis és gazdag vénájú szerzőjétől teljes joggal sokkal perfekter munkát várhattunk volna, mert a „Pezsgő” tehetségének detrograd fejlődéséről tanuskodik. Homeros dormit.

Kardinalis hibája a vigjátéknak, hogy egyes alakjai, mint Hóka Tóni és Lég Aranka egész a szeretelenségig karikírozva, elvesztik valószínűségüket és

Az iparos kör.

E napokban a miskolci ipartestület kebelében merült fel azon eszme, hogy városunk iparosai részére egy új társadalmi, mint szórakozási tekintetből kívánatos volt oly kör létesíttessék, a hol a testület tagjai egymással érintkezve összejöhettek s ügyeiket időnként megbeszélés tárgyává tehetnék.

A napirendre került kérdés általános visszhang és érdeklődésre talált s az előjáróság elhatározta, hogy az ipartestület közgyűléséhez a legközelebb megtartandó gyűlés alkalmával indítvány fog beterjesztetni arra nézve, hogy az ezen életrevaló kérdést tenné magáévá s a csekély anyagi áldozatok árán létesíthető „Iparos kör“-nek a megalkotását határozná el. Sőt a ma este tartandó táncvigalmat is már ezen kör jövőbeni alapja javára határozta el megtartani.

Első pillanatban azon kérdés lép eme mozgalommal szemben előtérbe, vajjon ez időszert bir-e eme mozgalom létjogosultsággal s városunkban van-e egy ily körre a mai viszonyok között szükség?

Mindkét kérdésre — bármiként tárgyalnánk is azt — feltétlen s határozott igennel kell válaszolnunk. Igazolja eme mozgalom szükséges voltát az, hogy városunk iparosai, kiknek elődjének kezdeményezése s buzgalma folytán a „Polgár-egylet“ a 40-es években megalakult, ma már abban otthonukat meg nem találják, nem pedig azért, mivel a „Polgár-egylet“ ősi patriarchalis jellegével többé nem bír, és az ma már nem a szó valódi értelmében vett polgárok, de a nélkül, hogy bárkit is sérteni akarnánk és az igazi kifejezést használva, a lateiner-osztály gyűlése, ott eltekintve azon egynehány (30—35) tagtól, kik még az egyletnek tagjai s kik közül is alig 10—15 látogatja az egyletet, az iparos osztály magát idegennek érzi és azt otthonának nem tekintheti.

De igazolt az „Iparos kör“ létesítése iránt megindult mozgalom még azért is, mert ma, a midőn az ellentétes elemek még inkább mint a múltban, egymáshoz közelebb lennének vonzandók, azok egymással nem érintkezve széthúznak és nem bírnak oly kapcsolattal, a mely az ellentéteket kiegyenlíteni, az iparos osztályt érdekeik azonosságánál fogva közös működés és tevékenységre ösztönözni lenne hivatva!

Az iparosság elemeire szétágazva igen gyakran egymást meg nem értve nem rendelkeznek ma oly faktorttal, a melyre hivatottságánál fogva feltétlen szüksége van, hiányát érzi az együttműködés szükségességének, és ennek hiányában egymás iránt idegenkedik, sőt egymás iránt bizalmatlansággal viselkedik, sőt egymás iránt bizalmatlansággal viselkedik.

Eme szükségét pótolni, a hiányt orvosolni, városunk iparosait egymással megismertetni lenne tehát hivatva az „Iparos kör“ és mert meg vagyunk győződve arról, hogy a mozgalom élén oly iparos polgártársaink állanak, kik a magukéva tett eszmét megvalósítani is bírják, sőt akarják; de mert egy oly tekintélyes ipartestületnek, mint a városunkbeli, már nagyszámú tagjainál fogva is egy társas-körre szüksége van; ép azért üdvözöljük mi is az ez irányban megindított mozgalmat s sikeres megoldásához reményt fűzünk!

természetességüket, s legfeljebb egy cselcsap francia vaudeville ensemble-ja, melyek emanczipálják magukat, de nem állják meg helyüket, egy szalon-vigjátékban vagy bohózatban, mely szem előtt akarja tartani a józanság mértékét, s melyet nem orfeumi hatás kedvéért adnak elő nemzeti színházunk deszkáin. Én bámulom, respectálok, sőt nagyra becsülöm a Brillat Savarin elveit, — de már bocsánat — az egyszerűen csak testimonium paupertatis valaki részéről elhitetni egy emberről, hogy az pur et simplice a gyomra kedvéért 4-szer, mond négyszer keresztül egye magát a földgolyóbison. Mesébe illő absurdum. Tagadhatatlan azonban, hogy a kontraszt Hóka Tóni és Lég Aranka közt a legérdekesebbek egyike, mert míg Lég Aranka, — egy practikus kedélyű vén leány — folyton a szöke Rajna lány hajbjairól és hozzászótt romantikájáról álmodozik, addig Hóka Tóni álmainak ideálját egy ropogásra sült piros malacz és kappan képezi. Méltó partnerük még, s a trifolium legpompásabb alakja egy inkább agylágyultnak, mint komikusnak nevezhető patikárius, a jámbor Polka Gergő, ki szeretett hitvese — immáron a harmadik — kényes ügyeiből épen nem csinál titkot, hanem nyilvánosan pertraktálja, mert — mint mondja — Polka Gergő a nyilvánosság embere, s Polka Gergő mindenben szívesen meghallgatja a közvélemény szavát. Így történhetik meg rajta aztán az a furcsaság, hogy feleségétől — egy bájos menyecske — ki őt egy álarozos bálban megcsalta, utóljára a nyilvánosság előtt

A létesítendő „Iparos kör“ lesz hivatva dokumentálni majdan azt, hogy városunkat egy erős, képzett és hivatása magaslatán álló iparos osztály lakja, és hogy ez oly társadalmi faktort képez, a melylyel úgy fent, mint lent számolni kell, a mely szellemileg is megállja a társadalmi osztályok között azon helyet, a mely részére mint munkásra abban kijelölve s fentartva lett.

Csipke-rózsák.

Innen-onnan összeszedte: **Botanikus.**

Dante kifejejtette a pokolbeli mulatságok közül — az újságírást. Forró kénkö, tüzes furiák mardosása sat. mi egy szegény vidéki újságíró kinszenvedéséhez képest.

A publikum, ez az ezerfejú, éhes szörnyeteg minden reggel csak ezt kérdi: „Mi lesz ma a szellemi eledel?“. És ha a szegény vidéki lap nincs tele érzék-ingerlő, iny-csiklandozó szellemi táplálékkal, fitymálva dobja el magától, mondván: nincs benne — semmi.

Ha van benne valami, ha például valamelyik lap meg meri mondani az ugynevezett „nagyok“-nak a tiszta igazságot; az is baj! A „nagyok“ fujnak, uszály-hordozóik ezek a szolgalelkű individuumok pedig mint megannyi tűzokádó sárkány rohannak a szegény zsurnalisztára! Szóval, a hírlapírás vidéken — nagyon keserű kenyér!

Ezért van az, hogy „a nemzet fáján korona számba menő vezérférfiak“ nem lesznek vidéken szerkesztők. Ezért van az, hogy Lévy József nem veszi át a „Borsodmegyei Lapok“ szerkesztését és Bizony Ákos sem akarja a „Szabadság“-ot szerkeszteni, hanem az egyiket szerkeszti Buthy Lajos, a másikat pedig dr. Halász Sándor.

Ezek az urak tartanak Miskolczon itélő-széket a politika és a közélet terén mozgó férfiak működése fölött; és ezekről az urakról mondta tegnap Golcz Julián, hogy: „kicsiny, gyöngye epigonok végzik a fazekas sárt gyűrő munkáját a nemzet fáján koronaszámba menő vezérférfiakkal szemben“ sat. No már ezt, ha én Buthy Lajos volnék, nem köszönném meg Golcz Juliánnak!...

„Kicsiny törpe epigonok!“
Hát bizony vannak ilyenek is azok között, a kik a zsurnalisztika szekerét tolják. Némely ember békamódra felfújja magát s nagy felfuvalkodottságában azt képzeli, hogy ő egy magasan repülő „kószáli sas“. Pedig, ha jobban megnézzük a jámbor madarat, akkor látjuk, hogy bizony ő csak egy — gödény a kinek nem a fejében, hanem a torokában van a — spiritusz!

Jól mondja Golcz Julián, hogy „így farsang idején, mikor a csörgő sapkának is szerepe van, sok mindent elnéz, megemészt az emberiség. Ilyenkor még a falusi orgona-nyomó is magára öltetheti a Liszt Ferencz álarczát“ sat. Ez mind igaz! Csak azt nem értem, miért írta oda városunk jeles (!) humoristája azt az „is“ szócskát? ... Hiszen ha úgy tetszik, Golcz úr „is“ magára öltetheti akár Bach Sebestyén álarczát, már pedig Bach Se-

kér töredelmes szívvel bocsánatot, a miért őt gyanusítani merte, míg a ravasz Don Juánok a fölszarvazott férj famózus esete fölött markukba nevetnek. — Özv. Habné és három leányának jelleme a művészet igazi erejével, hű természetességgel van megalkotva, különösen a Lotti szimpatikus alakja. Azt el kell ismernünk, hogy a mai írói nemzedékben alig akad valaki, a ki a női léleknek közvetlenebb megfigyelője és mélyebb ismerője legyen Muray Károlynál, s ki női alakjainak vonzóbb és természetesebb báj tudjon kölcsönözni.

A bemutató előadás a lehető leggondosabb és legprecízebb volt. Az előadók vállvetve működtek közre az est sikeréért. Náday a papucshős-férj szerepében, míg Vizváry és Gabányi burleszk szerepekben pompás alakítást nyújtottak. Konstatálok, hogy Vizváryné kevésbé kellemetlen anyós volt, ha ugyan van ilyen az életben. Míg Csillag Teréz, ez az aranyos asszonyka, utánozhatatlan bájjal és kedvességgel csicsergett.

Jól tenné Halmay ur, ha koncessziót eszközölne ki e darab előadására. Ha nem is egyébert, már csak a „do ut des“ practikus elvénél fogva is. Mert nemcsak a miskolci publikumnak szerezne általa egy pár igazi vidám órát, hanem magának is egy bő jövedelmet nyújtó kasszadarabot.

Köszegi Armand.

bestyén néhány fejjel nagyobb ember volt a zenevilágban, mint Liszt Ferencz; dacára annak, hogy szegény Bach Sebestyén hivatalára nézve csak — organista volt!

Én is, ha ugyan nincs ellenére Golcz urnak, organista vagyok. Hivatalom miatt, melyre a zene iránt való szenvedélyes szeretetem vezért, nem kerülök soha. Megtörtént a 70-es években, hogy mint jogász két urfnak készítettem az érettségi vizsgához az írásbeli dolgozatokat. Ez a két urfi az én segítségemmel átbújt az érettségi vizsgán. Az urfiak közül ma már az egyik törvénytudós bíró, a másik — országgyűlési képviselő! Én meg lettem — organista. Hanem azért, hála Istennek, igen jó egészséggem van!

H I R E K.

— **Városi közgyűlés.** Miskolcz város képviselő testülete i. hó 6-án d. u. 3 órakor rendes közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. Jelentés Pataky Sándor volt főkapitány felmentése tárgyában. 2. A vízvezetési és csatornázási tervezetek elkészítése iránt kötött szerződés tárgyalása. 3. A Pénzügyigazgatóság értesítése a pálinka árak meghatározása tárgyában. 4. A regálét kezelő bizottság választása.

— **Melczér Gyula,** megyénk köztisztviselő és szeretetben álló alispánja a Baross-szobor javára Borsodmegye területén 527 forintot gyűjtött és küldött el a magyar-pénzváltó banknak, mely intézet a szobor alap kezelésével van megbízva.

— **Lévay József** vármegyénk főjegyzője a Kisfaludy-társaság ülésére Budapestre utazott. A társaság szerdán tartott ülésén öt új tagot választott, azok között Apponyi Albert grófot és Kozma Andor író. A zajos gyűlés után az irodalom notabilitásai, köztük Lévay József is, a társaság titkáranál: Beöthy Zsoltnál estélyre gyűltek össze.

— **Mikszik Oszkár** az „Adria“ biztosító társaság osztályfőnöke a napokban a helybeli intézet átvétele ügyében városunkban volt. A mint halljuk, a társaság ezentúl nem a Harangi Menyhért főügynök vezetése alatt fog állni.

— **Jelmez-estély.** A helybeli tisztikarnak f. hó 11-én megtartandó jelmez-estély ügyében a következő sorok közlésére lettünk megkérve: 1. A jelmezben megjelenő vendégek már fél 8 órakor este a Seper-szálló II. emeletén levő 26. számú szobájában gyülekezni szíveskedjenek, a bejárat a fölépcsőn történik. 2. A bevonulás a nagyterembe pontban 8 órakor tartatik meg. 8-tól 9-ig mindenkinek szabadságában áll álarczot viselni, a körtánczok megkezdése után az álarczok letétnek. 4. Ezen estély alkalmával kivételesen a karzat is megnyitattik, és pedig a helybeli 4 nőegylet javára. 5. A korlátolt számú számított jegyek előjegyzés mellett f. hó 10. és 11-én 10 órakor az itteni városi főkapitányságnál kaphatók.

— **A tanügyi-kör** rendes havi felolvasó ülését a múlt szerdán tartotta meg nem nagy számu, de lelkes tagok jelenlétében. Brósz Károly polgáriskolai tanár „Terjesztjük a szabad eszméket“ cím alatt érdekes és tanulságos felolvasást tartott, melyet lapunkban egész terjedelmében fogunk közölni. A felolvasás kapcsán igazán élénk eszmecsere fejlődött ki. Élet van a tanügyi-körben, csak az a kár, hogy a rendes és pártoló tagok nem járnak kellő számban a felolvasásokra. A kik most is jelen voltak nemcsak, meg nem bánták, hogy eljöttek, de igazán lelkes hangulatban hagyták el a felolvasás színhelyét. Az érdekes értekezésre felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

— **Halálozás.** Városunk egyik köztisztviselőben álló matrónája: özv. Terhes Károlyné, szül. Kun Klára, szendrői lelkész özvegye, Kun Bertalan ev. ref. püspök testvérje hunyta le szemét e hó 2-án örök álmra. Temetése ma délután 3 órakor lesz a Toronyalja-utcából. Nyugodjék békében!

— **Mehett!** A „Három róza“ szálló diszterme múlt szerdán fényárban uszott. A vasutasok tartották ott akkor farsangi táncmulatságukat. A dalért lelkesülő és táncolni szerető közönség sűrű tömegekben érkezett, úgy, hogy kilencz óra tájon már a legszébb polgár-leányokból font hölgykoszoru diszítette a termet. Kilencz óra öt percz! Mutatta a fali óra. Ekkor Procházka József felügyelő, mint a dal és önképző-kör védelnöke kiadta a jelszót, hogy: **Mehet!** A dalkör sorakozott s Ruttkay Menyhért karnagy vezetése alatt öt darabot adott elő, melyek közül a Ruttkay karnagy által férfikarri irt népdalegyveleg, az ugynevezett: „Halpapríkás“ nótá, a Rieger „Bucsi“-ja és a „Vén bogár“ című tréfás dal keltettek nagy hatást. A programmon kívül a közönség hangos óhajására még több népdalt énekelt az egylet. Ezután Winter Imre elnök odaintett Tóni primásnak, hogy: **Mehet!** Tóni rázendítette és folyt a táncz a legvidámabb hangulatban egész kiválóan virradtig. Az azletvezetőségtől Góth és

Gianone felügyelők vezetése alatt többen vettek részt. Az első négyest 60 pár tánczolta Nagyon sajnáljuk, hogy a jelenvolt hölgyek névsorát nem adhatjuk, de annyit mondhatunk, hogy egyik szebb volt a másiknál.

— **A miskolci önkéntes tüzoitő-egylet** a városa nagytermében f. évi február 5-én d. e. 10 órakor tartja rendes évi közgyűlését. A közgyűlés tárgyai: 1. A parancsnokság évi jelentése. 2. A pénztárnok számadás alóli felmentése. 3. A költségvetés megállapítása. 4. A felügyelő bizottság s parancsnoksági tagok választása. 5. Esetleges indítványok.

— **Jubileum.** Városunk egyik érdemekben megőszült derék polgárának Patzauer Mór városi képviselőnek születése 70-ik évi évfordulóján szerdán este az önnepelt vendégszerető házában szép önnepély volt, a melyen polgártársaink közül számosan jelentek meg, hogy őszinte szívvel adjanak kifejezést ezen szép kort elért férfiúnak. Mi is kívánjuk, hogy családjá és városunk javára ezen derék polgártársunkat az Isten sokáig éltesse!

— **A miskolci kereskedők és kereskedő-iffjak** f. hó 5-én vasárnap egyleti helyiségükben tombola játékkal és felolvasással egybekötött „Tea-estélyt” rendeznek, a melyre a t. egyleti tagok és az egylet iránt érdeklődők tisztelettel meghívotnak. Kezdeté 8 órakor.

— **A miskolci ipartestület** betegsegélyző pénztár igazgatósági, felügyelő bizottsági és választott bíróság tagjai a mult csütörtökön tartott közgyűlésben a legnagyobb érdeklődés mellett választották meg. Az igazgatóság e napokban tartja meg első ülését, a melyben a pénztár tényleges működésének az ideje fog megállapítani és az életbeléptetéssel szükségessé vált intézkedések u. m. a berendezés foganatosítása, a pénztári ügyek ellátására hivatott közegek alkalmazása fognak megtétni. Az igazgatóság tagjaiul megválasztották az ipartestület elnöke és pénztárnokán kívül, kik annak hivatalból tagjai, rendes tagokul: Forster Rezső, K. Papp László, Kócs Sándor és Pick Jakab. Póttagokul: Péter Bertalan s Kiss Károly (asztalos). Az önálló munkaadók sorából: ellenőrré: Kiffer József, rendes tagokul: Pollák Gyula, ifj. Péter Bertalan, Singer Bertalan, Hradil Elemér, Szendi Kálmán, Nyulszázi György, Otrókosi Dániel, Lugwig István, Kardos Arnold, Kager Gyula és Mayer Lajos. Póttagokul Weisz Soma, Konecs Márton, Mokus László és Kosecz Kálmán a bizottságra kötelezettek sorából. A felügyelő bizottság tagjai lettek: Polatsék Arnold, Szendrei Miklós, Schlesinger Sámuel, Pfieglér János, Topser Robert és Tisser József póttag. A választott bíróság tagjaivá megválasztották: Karla Bertalan, Steinfeld Zsigmond, Bodnár Béla és ifj. Grafjodi János rendes, Micsik János, Stuller Gyula és Braunstein Vilmos póttag. A választott bíróság legközelebb szintén megalakult s elnökét a törvény értelmében saját kebeléből lesz hivatva megválasztani.

— **Árvízveszély.** Most, hogy a hideg kissé alább hagyott, s hogy különösen a felső vidékekről olvadási jelentenek, egyszerre komoly aggodalommal kezd mindenki az árvíz veszedelmével foglalkozni. Az a retteretes hó mennyiség, a mi ezen a télen leese, az a vastag jégpáncél, mely most a Szinvát borítja, valóban alkalmas arra, hogy Miskolc város polgárainak aggodalmát táplálja. Komolyan veszedelmessé a helyzetet a város belterületén levő nagy hőmennyiség teszi. Az a patriarchális eljárás, hogy az utcák havát nem hordatják ki, könnyen megbosszulhatja magát. A helyzet ugyanis úgy áll, hogy olvadáskor a Diósgyőrtől Miskolcig és a város belterületén lévő méternyi magas hóréteg vízei nem folyhatnak le akadálytalanul a Szinván, mert annak medrében a behányt hó-oszlopok jégtorlaszok gyanánt fognak útnan állni. A nyitott utcai csatornákból kihányták és az utcán feltorlaszolták a havat, úgy, hogy deréki erő hőtörlaszok állanak. Ha ezek olvadni kezdenek, az alacsonyabb fekvésű telkek mind víz alá merülnek. Ezek fogják a legnagyobb veszedelmet előidézni, ha rábizzuk az Isten napjára, hogy szabadítsa meg a hótól a várost. Azt hisszük, ha szigorú rendeletet adnának ki, hogy minden udvarból ki kell hordatni a havat, ha a város maga — jó példával járja elől — az utcákról szintén elhordatná nem pedig a ref. főgimnázium mellé a Szinvapartra, de ki a Sajó mellé; ezuttal mindenestre javulna a helyzet. Megengedjük, hogy a hónapok óta elvárta eltávolítása pénzbe kerül; de sokkal kisebb áldozat ez, mint a mit maga után vonhat a rendkívüli télnek következményeiből származó kizárólagos kár. Mi megtettük kötelességünket. Felhívjuk a veszélyre a hatóság figyelmét. Ha netalán szerencsétlenség következne be, a mulasztás vádjá csak is a város előjáróságát terheli.

— **A Chewra-Cadisha egylet** csütörtökön délután 1/2 órakor saját hivatalos helyiségében gyűlést tartott, a melyen a tagok szép számmal voltak képviselve. A gyűlés egyedüli célja volt, hogy a régi tisztviselők helyett újakat válasszanak. A gyűlés lefolyásáról kiküldött tudósítónk a következőkben értesít: Klein Gáspár elnök üdvözli a szép számmal egybegyűlt tagokat és az eddigi bizalomért köszönetet szavaz. Ezután felolvastatik Pollák Henrich levele, a melyben a közgyűlés előtt mély sajnálko-

zásának ad kifejezést, hogy az elnökséget, mire a tegnapi előkészítő bizottság őt kijelölte, betegsége miatt el nem fogadhatja.

Weisz József szintén tudomással bír a jelöléséről, de sajnálatos el nem fogadhatja.

Grünfeld Ödön indítványozza, hogy szorosan az alapszabályokhoz ragaszkodva, egy újabb bizottság megválasztassék, a mely bizottság jelöljön ki elnököt. (Helyeslés.)

Dr. Meizler Jób kifejti, hogy ő mindig a törvény értelmében szeretett eljárni és most is kéri, hogy a jelölés az alapszabályok értelmében történjék, s nem tartja helyesnek, hogy az elnök-jelöltek anélkül, hogy a jelen gyűlésen megválasztottak volna, már előzetesen leköszönjenek. (Zajos ellentmondás. Helyeslés.)

Patzauer Mór kijelenti, hogy a tegnapi ülés előkészítő bizottság elhamarkodva járt el, a miért Wexler Antallal kemény szóváltásba elegyedett.

Dr. Kazai Mór mély sajnálatának ad kifejezést, hogy a gyűlésre akkor érkezett, midőn két pártra szakadtak, nem járul a tiztagu bizottság kiküldéséhez. (Zajos ellentmondás.)

Dr. Ixel Soma szerint a megválasztott bizottságot megsértének, ha újabb 10 tagu bizottságot jelölnének, s éppen azért ellenzi a tiztagu bizottság megválasztását.

Klein Gáspár elnök kéri a gyűlekezetet, hogy egy tiz tagu bizottság küldessék ki, amennyiben az előkészítő bizottságban 34 tag van, és így az hosszabb tanácskozna. (Zajos helyeslés.)

A többség a tiztagu bizottságot fogadja el, a melynek és az előkészítő bizottság jelöltjei közül a következőket választották meg. Elnök: Schwarz Herman, alelnök: Hochman Ignác, pénztárnok: Varga Jakab, gondnok: Hartman József, Fürth Jakab, Schwarz Jakab, kórház-gondnok: Patzauer Samu, Braun Jakab. Választmányi tagok: Klein Gáspár, Vasserman Jakab, Dr. Meizler Jób, Frank Albert, Dr. Schwarz József, Blumenstock Jakab, Weisz Lajos, Feldman Lipót, felügyelő bizottság: Groák Adolf, Friedman Gyula, Friedman Herman — A gyűlés délután 5 órakor ért véget.

— **Színházi botrányok.** Már régen akartunk a színházban lefolyt botrányos dolgokról egyet-mást elmondani; de azért nem tettük, mert az a hit táplált bennünket, hogy hátha ezek a dolgok csak olyan esetlegesek, véletlenek, másnap már nem fognak megtörténni. De ebbeli hitünkben igen csalódtunk, mert a botrányok mindennapiak s úgy látszik, állandóak akarnak lenni. Első, bár legkisebb botrány az, hogy némelyik hölgy oly nagy kalapban jelenik meg az előadáson, hogy csakugyan botrány. Le persze nem teszi s így a háta mögött ülő jámbor halandónak vagy örökösön forgatni kell a fejét jobbra-balra, hogy valamit lásson, vagy pedig le kell mondania végképpen a látás élvezetéről. Már e pedig nagy sor! — A második botrány az, a mit az első sorban ülő urak megengednek maguknak. A szerény és illedelmes férfi, ha a színházban elkécsik, mintegy restelkedve, nagy csendben vonul a helyére, hogy a hallgatók figyelmét ne zavarja; hanem azok az urak ott az első sorban valóságos chic-nek tartják, ha rendszeren elkécsnek és ropogós cipőkben, kemény lépésekkel rohannak helyükre. A közönség méltatlankodik, hogy éppen a legszebb jelenést rontotta el az ur. Oh jámbor közönség, ha még csak ennyi volna! De az az ur ott az első sorban feláll, mosolyog az ismerősök felé s azután akár egy spanyol hidalgó, nagy feltűnést kelteve leveti a felső kabátot. Ez a nagy uri tempó! Hiszen csak meg kell mutatni annak a buta közönségnek, hogy az ő teli rokkjába Steinfeld milyen gyönyörű beléste készített. Ez a látvány minden felvonás alkalmával ismétlődik. Most következnek a harmadik, negyedik és ötödik botrány. Egy inas kölyök — ez a mult szerdán történt — mulatságból gyufát pattogat. Amott egyszek, hogy jobban lássanak, vagy hogy őket jól meg ne lássák, a gázlángokat oltják el. Egy fiatal ember a zártszékekig gyönyörű füstkarikákat bocsát cigarettájából. A folyosóról a leghatásosabb jelenés alkalmával egy gazdája után vágygó kutyanak erős ugatása hallatszik be. A karzaton . . . (ezt talán kár megemlíteni, úgy is mindenki tudja) ősi szokás szerint óriási láma és veszekedés van, a nagy zajból egy-egy trágár közbeszólas válik ki, nagy lelki épülésére a lent ülő 14—15 éves ártatlan sziveknek. Maguk a színészek is megerezennek néha egy-egy tréfát, így a napokban egy verebet röptettek keresztül a színpadon, homéri kazagást kelteve a felsőbb régióban. Ezek azok a botrányok, melyek színházunkban napirenden vannak. Most igazán nem tudjuk, kihez intézzük szavunkat a bajok orvoslása végett; a színházi-választmányhoz-e, vagy a rendőrséghez? Legjobb lesz, ha mind a két testület levonja belőle a maga kötelességét. Azt azonban már most megemlítjük, hogy a színházban minden előadás alkalmával a csarnokban alkalmazott rendőrökön kívül bent a nézőtérben a maga zártszékekében ott ül egy alkupitány, vagy rendőrségi tiszt, az ajtóban rendszeren ott áll egy rendőrbiztos . . . és a fentebb említett épületes dolgok mindezeknek az „erélyes” jó uraknak szemeláttára törtétek meg. És továbbra is megfognak történni, mert annyi börtorságot nem tételezünk fel egy miskolci rendőrtisztviselőről, hogy azt a „nagy urat”, a ki nagy

szület hajtva, hangos cipő-ropogtatások közt lépked végig a legszebb jelenet alkalmával a nézőtérben, vagy pedig feltűnést kelte viseletével magára vonja a közönség figyelmét, meg merje szólítani. Majd meglátjuk. A felügyeletre kiküldött rendőrtisztviselőnek nem csak az a dolga, hogy nézze, élvezze a darabot, hanem az, hogy a közönség érdekeit megóvja. Ezért kapja azt az ingyen-jegyet.

— **Köszönet nyilvánítás.** A miskolci polgári dalos-egylet által folyó év január hó 29-én tartott dalestély alkalmával teljesített felülfizetésekért, kik e nemes jó tettök által az egylet pénztárát gyarapítani szivesek voltak, a legőszintébb halás köszönetét fejezi ki a miskolci polgári dalos-egylet választmánya.

— **Táncztanítás.** Kinszky Károly jeles táncmester táncziskolájában a tanfolyam második része hétfőn folyó hó 6-án kezdődik, erre beiratkozhatnak azon növendékek is, akik csak ismétlés céljából veszik igénybe a táncztanítást. A próbából márczius hó első felében lesz. A legmelegebben ajánljuk Kinszky bácsit az érdekeltek szülőik és ifjuság becses figyelmébe.

— **A miskolci közkórházban** a betegek forgalma a mult hóban a következő volt, u. m. 1892. december hóról 81 férfi, 79 nő, összesen 160. 1893. január hóban felvétetett 123 férfi, 94 nő, összesen 377. Ebből kiment 182, meghalt 20, összesen 202. Február hóra maradt 96 férfi, 79 nő, összesen 175. Ápolási napok száma 5235.

— **Égő kirakat.** Szerdán este 8 órakor az üzleti alkalmazottak vigyázatlansága következtében a Jaulusz Gábor fűszerkereskedő kirakatában tüztört ki. A tűz keletkezésének okát azért lehet az alkalmazottak vigyázatlanságának felróni, mivel a kirakat díszítésére szolgáló czifrapapírt oly közel helyezték a gázlánghoz, hogy az tüzet fogva, a kirakatban levő cognacos üveget széjjel robbantotta, s így a tűz tova terjedve a kirakatban levő összes árucikket elhamvasztotta. A tüzoltóság a tüzet lokalizálta.

— **Szerencsétlenségek.** Nagy Mihály 17 éves napszámos a miskolci m. á. vasutnál raktárba f. év január 31-én munka közben lába megsimult, oly szerencsétlenül esett le, hogy jobb alkarja ketté tört, minek következtében gyógykezelés végett kórházba szállítottott. — Subert Ferencz 21 éves napszámos a mult hó 29-én vasárnap a mint Miskolcra a görömbölyi p. t. kőbányába egy taligán ment volna, útközben a taliga kereke elé esett s bal alszár lábán keresztül ment s lába eltört. Jelenleg kórházban ápolatik.

— **Csalás és vétkes bukás** vétsége miatt került a vádlottak padjára Simon Dezső, ki M. Kövesden tekintélyes kereskedő hírében állott, a mennyiben kellő vagyonnal rendelkezett. Ujabbán azonban, mint földbirtokost a jég pusztítása és mint termény kereskedőt börze speculációt tették tönkre. Simon Dezső üzleti összeköttetésben volt a Klein és Veinberger edri céggel és a céget egy eladási üzletből kifolyólag két ízben, még pedig összesen 2160 frt erejéig megcsalta. A kir. törvényszék vádlottat Kovács Lajos hatásos és érvekben gazdag védbeszédének meghallgatása után csalás és amennyiben rendes üzleti könyveket sem vezetett vétkes bukás vétségében mondta ki bűnösnek és 6 hónapig fogház büntetésre ítélte. Az ítélet ellen felebbezték.

— **Gyermekek gyilkosság** miatt volt vád alá helyezve Godocs Dánielné szül. Bodolai Borbála. A vádra, mint az a szerdán tartott végtárgyaláson kiderült, a következő eset adott okot. Godocs Dániel balajti lakos négy hónapra házassága után kivezett Amerikába, s midőn 4 1/2 év mulva haza tért, nejét, Bodolai Borbálát elváltozott állapotban találta, és kevéssel azután egy leánygyermekkel lepte meg férjét, a mely gyermek még az nap folyamán — az orvosi vélemény szerint a nyakán talált sérülések folytán — elhalálozott és mindjárt minden szertartás nélkül el is temettetett. A gyuan ezen rejtélyes esetről, a körülményeknél fogva az anyát terhelte, azonban a végtárgyalás folyamán ezen vád alapot nélkülözött, miért is a kir. törvényszék vádlottat felmentette. Az ítélet jogerős.

— **Országos vásár.** A miskolci Julia-napi országos vásár február hó 11—12. napján tartatik meg.

SZÍNHÁZ.

Kedden (jan. 31-én.) látványosság volt a műsoron „Sztrogoff Mihály utazása.” Látványosnak eléggé az volna e darab, ha mindazok a kellékek meglennének, a melyek ilyen előadáshoz szükségesek, de úgy a mint láttuk, bi ony csak látványossági kísérletnek lehet nevezni. Egyébiránt Szakács, Szentessi Ilon s Kazaliczki hatásosan játszottak.

Szerdán (febr. 1-én.) Kissné Breznay Anna asszonynak, mint újból szerződötetett tagnak fölléptével Szigligeti régi jó népsziműve „A cigány” került színre, a czimszerepben Györével, ki egész odaadással igyekezett e nehéz, sok tudást s jellemfestést kívánó szerepet hiven visszaadni, s nem egyszer csakugyan sikerült is eltalálnia az alkalmas színezést. Kissné, kit beléptekor igen szívélyesen fogadott a közönség s egy koszorút is kapott tisztelőitől, érzéssel s mélységgel játszotta Rózsit. Szakács a Peti szerepében, mintha szokatlannak találta volna a játékot. Kiss P. Gyurija sem ének, sem já-

ték tekintetében nem volt élvezhető, valamint Szerdahelyinek urasági hajduja sem volt elég hű. Boross Kasztai Márton gazdája, meg Rebeka asszonya igen jó volt, míg Nagy Gyula kurta gazdája egészen émelyítő hatást gyakorolt a közönségre, nem különben Réthi Lina Évi, kinek éneke csak próba gyanánt tekinthető minden alkalommal.

Csütörtökön (febr. 2.) másodszori előadásban láttuk Vidor új népszimfóját, az „Apja leánya”-t. Magáról a darabról már előzőleg szövegtünk, midőn először adták. Ezuttal csupán annyit jegyzünk meg, hogy színpadi hatása csakugyan biztosítja számára a sikert mindenkorra, ha arra való színészek fogják adni. Halmayné jó kedvvel, érzéssel játszott s dalolt most is. Különösen tetszett a „Csip a csalán” kezdetű dala, míg a „Sármány Eszter nótája” bár igen csinos románcz, nem tett nagyobb hatást. Nehéz Jánost Szakács adta. Maszkja nem volt eltalálva s maga is, mintha kelletlenül érezte volna magát a szerepben. Tösgyökeres magyar gazda-alak vala Györe, ki igazi bravourral adta Tamás uram perlekedő, de egészben véve józan gondolkodásu alakját. Gyurman A. rokonszenves Panni volt. Kiss P. csinos huszár, Szerdahelyi tisztességes béresszolga. Közönség szép számmal.

Értesítés.

Miskolcz város területén létező lovak, kocsik és szekerek összeírása a nagyméltóságú magy. kir. honvédelmi minisztérium 72392/892 sz. a. kelt rendeletével elrendeltetvén, figyelemztetnek a ló, koci és szekertulajdonosok, hogy: lóállományukat, kocsijukat és szekereiket (még az ökrösszekereket is) 1893. február hó 28-ig terjedő idő alatt a hivatalos órákban a város r. kapitányi hivatalban bejelenteni annyi, val inkább kötettségüknek ismerjék, mert annak elmulasztása esetén minden ló, csikó után 10 főtig terjedő bírsággal fognak büntetett és lovaiknak utólagos bejelentésére fognak kötelezni.

A bejelentés kötelezettsége a hivatalos személyek által hivatali czéliből, továbbá a postaszállításra használt lovak kivételével minden, tehát a tanyákon lévő lovak és szekerek tulajdonosaira is kiterjed.

Miskolcz, 1893. január 21-én.

Lukács, v. r. főkapitány.

Üzleti tudósítás.

Buzában a vételkedv kedvező, az irányzat tartósan szilárdnak mutatkozik és néhány krajczárral magasabb árakat fizettek.

Más gabbaneműekben a forgalom csekély, tengeti 5-10 krral szilárdabb.

Terményárak. (Frank Albert czég tudósítása.)
Mai helyi árak: buza 7.10-7.30, rozs 5.70-5.80, árpa 5.20-5.50, tengeti 4.10-4.20, zab 4.80-5.00.

Liszt árak: (Frank Albert czég tudósítása.)

Buzaliszt:									
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
13.80	13.—	12.40	11.80	11.10	10.30	9.20	7.10	5.00	
Rozsliszt:					Korpa:				
I.	II.	III.	F.		G.		V.		
11.40	11.20	7.40	3.80		3.80		4.—		

Piaci árak. (Miskolcz, 1893. január hó 28.)
Bab 5-6. köleskása 10-11, lencse 10-14, borsó 13-16 frt. — 1 liter szesz —.80, 1 kiló szalonna —.64, 1 kiló marhabús 60-64, 1 kiló borjúhús 56-60 kr.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor.**
Kiadó: **Wesselényi és König.**

NYILTTÉR.*)

Értesítés.

Szivós és Varajthy

társas czégünk megszűnté alkalmából van szerencsém értesíteni a n. é. közönséget, hogy üzletemet továbbra Miskolczon folytatni szándékozván, miért is magamat b. figyelmébe ajánlani bátorodom.

Miskolcz, 1893. február hó.

Tisztelettel:

Szivós Zsigmond,
épitőmester.
Horváth-u. 23. sz.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Kiadó

1893. évi május elsejétől egy a mai kor igényeinek megfelelő

LAKÁS

háromszoba, előszoba, konyha, éléskamra és fatartóval
Fazekas-utca 21. szám alatt.
Ertekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

Nyomatott Wesselényi és König könyvnyomdájában Miskolczon Deák-utca (színház-épület.)

Értesítés.

Tisztelettel értesítjük a

Miskolczi Göztéglagyár

részvényeseit, hogy részvényeiket a nevezett gyár irodájában (Püspök-utca 5.) az ideiglenes elismervény visszaadása mellett d. e. 8-12, d. u. 2-5 órai időközben **mai naptól** kezdve általvehetik.

Miskolcz, 1893. február hó 1.

Az igazgatóság nevében

Lichtenstein József,

elnök.

WESSELÉNYI ÉS KÖNIG

KÖNYVNYOMDÁJA MISKOLCZON, DEÁK-UTCA.

Ajánlják ujonnan és a legszebb írással berendezett

→ könyvnyomdájokat ←

mindennemű e szakba vágó munkák elkészítésére.

Különösen ajánlják angol írott betűket, béli és lakadalmi meghívókra, eljegyzési, esküvői- és ajánló- (address)-kártyákra, körleveleket, névjegyeket, számlák és levél-papírokat. — Írott betűk teljesen kizárják a drága litographiai munkákat. — Elvállalnak továbbá mindennemű művek, folyóiratok, iskolai értesítők, pénztári betétkönyvek, árjegyzékek, hivatalos táblázatok, étlapok, belépti- és czimjegyek, gyászjelentések, falragaszok stb. nyomtatványok készítését, esimes kivételben, előnyös áron s minden tekintetben versenyeznek a fővárosi műintézetekkel.

„SZABADSÁG”

politikai, független párti lapnak

kiadóhivatala.

Hatóságilag engedélyezett falragasz-intézet.

MEGHIVÓ.

A „MISKOLCZI HITELINTÉZET”

1893. évi február 19-én d. e. 10 órakor

— saját helyiségeiben tartja XXIV-ik évi —

RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

melyre a t. részvényes tagok tisztelettel meghívattak.

TANÁCSKOZÁSI TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésének tárgyalása.
2. A számadások megvizsgálása, a mérleg alapján a nyereség felosztása.
3. Két igazgatósági tag választása.

Miskolcz, 1893. január 27-én.

A „MISKOLCZI HITELINTÉZET” igazgatósága.

A szavazati igazolvány, évi mérleg és jelentés f. évi február 11-től az intézetben átvehető.

NEW-YORK

ELETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG.

Alapított 1845-ben, tisztán kölcsönösségen alapszik minden utánfizetési kötelezettség kizárásával. Miután részvényesei nincsenek, az összes tőke és nyereségek a biztosítottak tulajdonát képezik

Kivonat az 1891. évi zárszámadásból:

Aktívák összege	fr. 652.721.830
Évi bevétel	165.084.365
1891-ben a biztosítottaknak kifizetett	100.841.546
1891-ben kötött új üzletek összege	791.186.269
Főlétség	78.468.352

Nincs másik kölcsönös biztosító-társaság a világon, mely ily óriási főlétséggel föltöltött rendelkezne. Fennállása óta a New-York biztosítottjainak kifizetett **839.988.293 frankot.**

A New-York a művelt világ összes országaiban bir főkökkel.

Referenciák Magyarországon:

A magyar általános hitelbank.

A magyar kereskedelmi bank.

Közelebbi felvilágosításokat ad

A NEW-YORK

életbiztosító-társaság magyarországi igazgatója

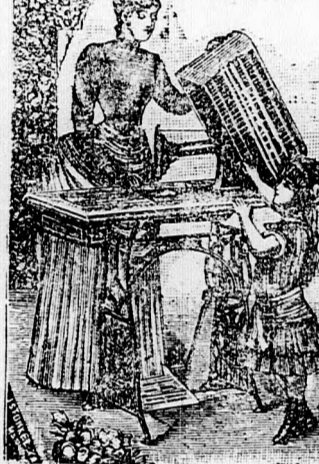
Rudapestben, V. Deák-Ferenc-tér 1 sz.

és a miskolczi főgynökség:

SCHWARCZ BERTALAN

Széchenyi-utca 15. sz.

Schweitzer Henrik
Miskolcz.

A legújabb eredeti
karikahajós

varrógépek

családi és ipari használatra, továbbá a legjobb gyártmányu

Singer, Hove, Cylinder és Teutonia (Vibrating Shuttle)

varrógépek,

nemkülönb mindenemű

♦♦♦ géptűk és géprészek ♦♦♦

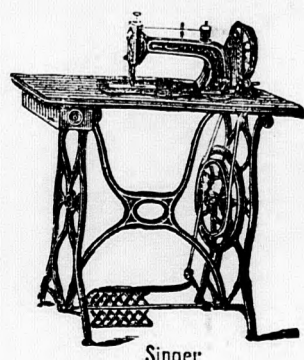
a legolcsóbb árakban részletfizetésre is

kaphatók

Schweitzer Henrik

varrógépraktárában. Miskolczon, Király-u. 5.
(Lichtenstein-ház.) 19-22

Nagy rakár varrógépekben és géprészekben

30 forint

5-12

egy új, valódi Singer-varrógép

jótállással.

Angol géptő, csontolaj, gépszij és mindenféle alkatrészeket

jutányos áron ajánl: **BEDE LÁSZLÓ.**

30 forint egy Singer-varrógép !!

30 forint egy Singer-varrógép !!